

דוורוביץ והאלוסיים: ארסוף מיקריי. הוא היכה אחור

בלונדית: מרדכי, מצידו, ניסה להסוות את התנהגותו התוקפנית במעטה ביטחוני, ואמר למי ששאל, שיסבה לצידו אישיות שאסור לצלמה. בין אם האישיות היא היתה בלונדית ובין אם לא, דוורוביץ שהגיעה כמובן — איר, לקונצרט של גוסטאב מאהלר במצדה התמקדה באלוף והתחילה לצלם.

נראה שקדמה לכך פרשה של מתיחות בין השניים. מרדכי התפרץ, צה"ל התערב והעיתונות הגנה. דוורוביץ איימה שיש ברשותה תצלומים משותפים עם האלוף והקדשות מפריעטו, ותמיד היא יכולה להעלות על הרעת לראותם רכבים. שיידע לו: ואילו מרדכי השמץ שהיא נטפלת אליו, וכל העניין אינו לכבודו. דוורוביץ לא נשארה חייבת והוריעה שברשותה חומר שיוכיח מי נטפל למי, מרדכי... איך אמר לי איש חכם אחרי: "כר בלה, כשאת מסתבכת עם מישהו, תברקי שאפשר יהיה לסיים עימו את המשאל: במסוק עם יצחק שמיר ואורי שערוריות..."

* מיסין למעלה: עם האלופים אמר נון שחק ליפקין ועמוס ירון. למעלה משמאל: עם משה לוי ודן שוסרון. למטה מימין: עם אביהו כהן, למטה משמאל: במסוק עם יצחק שמיר ואורי שניא.

כאזנה התקפה עבר הוגז מדידה לבית, ועלך התגורר זמנית במלון ריחות צפוף ובלתי-נאות. שרה הקופ" (זו במדינה — איציק מרדכי. הימים היו ימי פרשת-השב"כ הלוהטים. לפאב הגיע בלבוש אורתי. הכימיה בינו לבין דוורוביץ פעלה מיידית, והשניים החליפו כינויים מיס פרי טלפון. דוורוביץ סיפרה למחרת בגאווה ש-הוא הקפיץ אותי הביתה". מרדכי אכן השתמש במיספרה לפון שקיבל. בעלה של שרה, מתי רודי דוביץ, סיפר מאוחר יותר שמרדכי טילפן כמה פעמים והתעניין: "בעלך עוד בבית? אפשר לדבר?". הבעל זעם מפני שדוורוביץ לא הבחירה לקצין המפורסם שניתן לדבר בנוכחות הבעל, או, לחליפין, שיפסיק לטלפן. סבלנותו של מתי דוורוביץ לא כחור עדין, בעל סבלנות איך-כן — פקעה, והוא דרש מאשתו לאמר לקצין שיפסיק לטלפן. התנהגותו של דוורוביץ, על פי תיאורי בעלה, היתה אז ילדותית ובלתי-מוכנת: נוצר מתח בין בני-הזוג. באירוע חברתי שאירגן, כושי"ב שי — ידיד של מרדכי — נפגשו הוגז דוורוביץ ומרדכי. מתי לא הסתיר את הסתייגותו ממרדכי, ואילו אשתו הרא תמיכה רווקה קצין. מתי רודי דוביץ יצא מכליו. המתח בינו לבין אשתו גדל עוד יותר.

הייצוא בהווה. בגלל פרשת הטיחון של אנשי השב"כ את חלקם בהריגת שני חוטפי-האויבוס בקו 300, ובגלל זריקת הנוף לעבר מרדכי, עלה שמו של מרדכי — או תת-אלוף — לכותרות הראשיות. תחילה כונה מרדכי "רוצח", ואחר-כך, כשהסתברו מעלליהם של כמה מבכירי השב"כ — "דרייפוס". מכאן היתה דרכו של מרדכי סוללה לדרגת האלוף, אלוף-היפיקור וההמשך יבוא. מרדכי הוא ממוצא כורדי. הוא כש"נ"ת 40 לחייו. בניגוד להופעתו הגבוהה והקשוחה משהו, הוא אדם פגיע מאוד, רומאנטיק-מלידה. הוא חוטא בכתיבת שירים, או לפחות חטא. בצבא יצאו לו מוניטין של רודף-שמלות, וסבבו סביבו סיפורים למכביר בשטח זה, חלקם לא-סימפטיים. מרדכי הוא אדם די נאיבי, מאמין כמושגים כמו "חברות". אם מישהו פוגע בו או מאכזב אותו — הוא לא יסלה לו לעולם. לפני כמה חודשים התגרש מאשתו פנינה. כיצד נפגשו שני הגיבורים?

פגישה בפאב

לפני שלוש שנים, נכנסה לפאב תל-אביבי ברחוב ריונגוף חבורת נשים, שכללה את שרה דוורוביץ,

ואמרתי לו שאין לי סיבה לכך. מתחת לכבודי להתעסק איתה"

במישטרה ובמטכ"ל

בין אם זה מתחת לכבוד, בין אם זה מעליו, צמרת צה"ל התעסקה עם זה, ועוד איר, בשבוע שעבר. להלן השתלשלות האירועים:

- היותקלות בין דוורוביץ לבין מרדכי אירעה ביום החמישי לפני שבוע, בעת הקונצרט בהאדיריעה במצדה.
- דוורוביץ הפגועה אצה בו כמקום לטלפן לשרהביטחון יצחק רבין בכבודו ובעצמו. היא סיפרה, למי ששאל, שהיא עשתה זאת על פי עצתה של אשתו לאה, שבאה לקונצרט בלעדיו. רבין, על פי דברי דוורוביץ למעוניינים, אמר משהו לא-מחייב, כמו "תבראי, נבר... או דוורוביץ באה וקיוותה לדבר. אולם השר היה עסוק בכל מיני זוטות כגון ישיבות, אינתיפאדות וכו'. דוורוביץ לא התייאשה. היא כבר דילגה בחייה על משוכות גבוהות יותר. היא תפסה את רבין, וזה אמר משהו כמו "רבין... אחרים אולי היו רואים ככך ניסיון להוריד אותם מהעץ או להחזיר את העניין לפרפורציות הנכונות. דוורוביץ, לעומת זאת, אשה בעלת היגיון מעשי, הלכה לדבר עם אלקנה. הצעה הבאה היה ללכת לתחנת המישטרה ולהגיש שם תלונה. כן, נגד איציק מרדכי. אלא מה? מתחנת המישטרה טילפנה דוורוביץ לראש הלישכה של הרמטכ"ל. הקצין הבכיר, לפי מקורות צבאיים נכונים, התפתל והיה מוכן — כאדם פרטי, לא כרל"ש הרמטכ"ל — לנסות ולהביא את הפרשה הלא-ברורה להאפי-אנר. מרדכי, מצידו, לא גילה היענות ליוזמה הבלתי-צה"לית הזאת, והרל"ש ויתר, מבוייש.
- גם דובר צה"ל, אפרים לפיד, שאמר בזמנו להעולם הזה על דוורוביץ (17.6.87): "האשה הזאת היא הריון מחוץ לרחם: לא ברור איך היא נכנסת ואיך היא יוצאת" ניסה הפעם לעשות שלום-בית, אולם מרדכי עדיין התמיד כסדרו להיפגש עם דוורוביץ. אחר-כך גם דוורוביץ סיפרה שסירבה, והיא רק רצה שיפצו אותה על נזקה. אולי התקיימו עוד כמה ריונים אסטרטגיים בצמרת המטכ"ל אודות הגברת דוורוביץ והאלוף מרדכי.

הנפשות בעלילה

ביהם גיבורי הסיפור, ומהו הסיפור עצמו? גיבורי הסיפור, ומהו הסיפור עצמו? גיבורי הסיפור, ומהו הסיפור עצמו?

● **אשת-החברה:** לפני כמה שנים הופיעה אשה עגלגלה, חייכנית, צחתי-עור, בעלת עיני-תכלת עמוקות, בנוף הפוליטי בישראל. היא תמיד נשאה בידה מצלמה, ואיזה פוליטיקאי יטרב להצטלם, ועוד לצלמת כל-כך חייכנית ויוזנת?

כך הפכה המצלמה לכרטיס-הביקור של שרה דוורוביץ. לא עבר זמן ולא היה אירוע, אירועון, או אירוע-צדקה, שמקומה נפקד בו. דוורוביץ, בתל-אביב שת נוצצת, פלוס עדיים לרוב, מצלמה וחיוך הפכה לחלק מהנוף. העולם הזה-התחיל לדבר או על אשת-החברה הירושלמית.

לא עבר זמן, ומטבע-הלשון, שנטבי עה בהומור, הפכה למציאות: הבדיחה הפכה לצינית. דוורוביץ התחילה להדמיץ מין לבינה ערכי-ב של מפורסמים ואת פורסמות. היא יכולה היתה להזמין את שרהביטחון יצחק רבין ואת הלנה השדכנית (היו שלוש הלנות גדולות בהיסטוריה: הלנה מטרויה, הלנה רת בינשטיין ואני...), את טדי קולק ואת הח"כ ארטורטלשעבר בני שליטא. והעיר ירושלים צללה ושמהחה. דוורוביץ גישה בגיל 18 למתי, פקיד בכיר במישר-התעשייה-הומיסט, חר, נגן לעת-מצוא.

● **הגנרל:** איציק מרדכי חייב את פירסומו, צחוקהגורל, ליוסי גינסור — אישה-שב"כ בעבר ומנהל מכוון